

KÖVEK

*Kövek. Lépcsők szűk fordulói.
Kopott kövek cselédei.
Ruhájukat szél emeli.
Ők jönnek, útjaink tudói.*

*Örök fordulók régimódi
rácsa közt léptük csöndje hí,
búza kökemény szemei,
és hajukban a szél rugói.*

*Jönnek földet söprő ruhában
— súlyos alakjuk csavarog
rött árnyékok rács-lugasában —*

*mezítláb, fáradtan, gyalog.
Rabságuk mosolyát kívántam
szabadnak, ők meg szótlanak.*

TAMÁS MENYHÉRT

NÉGYSOROSAK

AGSÍP

*Ágsíp
halk dallama szól;
gyermekkorom játszik —
előtipeg a füzesek alól.*

ÉGŐ CSIPKEBOKROK

*Égő csipkebokrok,
hová iramodtok?
Itt hagyatok engem
dérrel a szívemben!*

UGRASSZ ÉS KITÁROD

*Ugrassz és kitárod
ablaknyi világod —
kinn, a fákon ágat metsz a fény,
lezuhan róluk egy artista-remény!*

NYUGALOM

*Csendjükbe mélyednek mind a tárgyak,
hallgatásukhoz igazodik a lélek,
dolgaim magukba feledkeznek —
bölcességükkel beszélek.*